

VELIKI ČETRTEK – DAROVANJE - LJUBEZEN

<p><i>Ko vas pokliče ljubezen, ji sledite, čeprav je njena pot strma in težka. In kadar vas vzame na svoje peruti, se ji prepustite, čeprav vas utegne meč, skrit med njenim perjem, raniti. In kadar vam govori, ji verjemite, četudi vam njen glas pretresa sanje, kot vam sever pustoši vrtove.</i></p>	<p>Verujem v odnose in verjamem, da se je dobro truditi zanje?Kdaj ja, kdaj ne? Zakaj?</p>	<p>Kaj naredim, da so moji odnosi iskreni, pristni?Kaj bi še lahko naredil?</p>
<p><i>Kajti tako kot vas ljubezen krona, vas mora tudi križati. Pripomore k vaši rasti, a vas tudi oklesti.</i></p> <p><i>Toda če v svojem strahu iščete zgolj miru in užitka v ljubezni, je bolje za vas, da si zakrijete svojo goloto in odidete z mlatiča ljubezni v svet brez letnih časov, kjer se boste smejali, a ne iz srca, in jokali, a ne izjokali vseh solz.</i></p>	<p>Verujem, da je dobro da rastem? Kdaj ja, kdaj ne?Zakaj?</p>	<p>Zakaj se trudim biti boljši? Da boljši in lepši izpadem, zaradi pohvale, potrditve ali zaradi svoje rasti?Kaj bi še lahko naredil?</p>
<p><i>Ljubezen daje samo sebe in jemlje samo sebe. Ljubezen ne jemlje v posest in noče postati posest. Zakaj ljubezen zadostuje ljubezni.</i></p>	<p>Verujem, da me Bog ljubi z vsem, kar sem? Kdaj ja, kdaj ne? Zakaj?</p>	<p>V čem se kaže moja vera v Božjo brezpogojno ljubezen?</p>

VELIKI PETEK - TRPLJENJE

<p><i>Kakor je treba zdrobiti koščico sadu, da bi njegovo jedro obsijalo sonce, tako morate tudi vi spoznati bolečino.</i></p> <p><i>In če bi mogli ohraniti svoja srca v presenetljivem vsakdanjem čudežu življenja, bi vaša bolečina ne bila nič manj čudovita od vaše radosti.</i></p> <p><i>Sprejemali bi spremembe svojega srca tako, kot že od nekdaj sprejemate menjavo letnih časov od vaših polj. Vedri bi prebili zime svoje žalosti.</i></p> <p><i>Mnoge bolečine ste si sami naložili. Bolečina je grenak napoj, s katerim zdravnik v vsa zdravi vaš bolni jaz. Zaupajte torej zdravniku in v miru in tišini izpijte svoje delež: kajti njegovo roko, čeprav trdo in težko, vodi dobrotna roka nevidnega in čeprav ponujena čaša žge ustnice, je bila narejena iz gline, ki sojo vlažile Lončarjeve lastne svete solze.</i></p>	<p>Kako doživljam svoje trpljenje?</p> <p>Verujem, da ima moje trpljenje smisel?Kdaj ja, kdaj ne?</p>	<p>Se soočam s trpljenjem?</p> <p>V čem vidim smisel trpljenja? Kdaj ga sprejemam, kdaj se upiram?</p>
---	---	--

VELIKA NOČ – VSTAJENJE

<p><i>Kaj ni vera skupnost vseh dejanj in vseh misli in tega, kar ni ne dejanje ne misel, marveč čudenje in presenečenje, ki se nenehno poraja v duši, tudi kadar roke klešejo kamen in vodijo statve? Kdo more ločiti svojo vero od svojih dejanj, ali svoje verovanje od svojih opravi?</i></p>	<p>Verujem, da je Kristus res vstal in da živi?</p>	<p>Kako vera v vstalega Kristusa spreminja moje življenje?</p>
<p><i>Kdo more razprostreti svoje dneve predse, rekoč: » To je za Boga, to zame; to je za mojo dušo, to za moje telo.«</i></p> <p><i>Kdor nosi svojo moralo le kot svojo boljšo obleko, bi bil lepši nag.</i></p>	<p>Kako razumem misel »delati za večnost«?</p>	<p>Mi vera v vstalega Kristusa daje moči, da lahko rastem?</p>

12. Verjeti ali doumeti

Vstajenje in prikazovanja

Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklonil se je in videl povoje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povoje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, vendar ni ležal s povoji, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč umevala Pisma, da mora vstati od mrtvih. *Jn 20, 1-9*

Razumen želim biti
in kritičen,
v vsem verovati, da si moja opora Ti.

Spoznati želim
in videti,
v vsem verovati, da si vsemu opora Ti.

Delati želim
in napredovati, v vsem verovati,
da me vodiš Ti.

Sprejemati želim
in se pustiti voditi, v vsem verovati,
da vse vodiš Ti.

(Rotzetter, 1994, s.169, 170)